

A Pécsi Ítéltábla dr. Takács Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - dr. Csilléry Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránt indított perében aTörvényszék 2014. június 2. napján kelt számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 361. § (1) bekezdésére alapított - 40.854.783 forint tőke és kamata - jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése iránt előterjesztett keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes a felszámolás alatt is folytatta a korábbi bútorgyártási tevékenységét, a felszámolóbiztos P. munkavállalót bízta meg a munka szervezésével, a gyártás irányításával, az alapanyagok beszerzésével, a felperes 2010. november 4. és 2011. október 24. között az alperestől szerezte be a szükséges alapanyagokat, és a gyártáshoz kapcsolódó bér munkát is végeztetett vele, az alperes összesen 144 számlát állított ki, mely számlákat 40.854.783 forint összegben a felperes kifizetett, lekönyvelt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint e perben az alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy a felperessel anyagszállításra, bér munkavégzésre kötött szerződéseket teljesítette, és az alperes e tényt bizonyította is. P., A., B. tanúvallomásaikban igazolták az alperesi anyagszállításokat, bér munkák elvégzését, és azt is, hogy minderről a felszámolóbiztosnak folyamatosan tudomása volt. A kifizetett összegek az alperes által teljesített szerződések ellenértékei, amit visszakövetelni csak amiatt nem lehet, mert a felperes alkalmazottai cégjegyzési joggal nem rendelkeztek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az alperes kereset szerinti marasztalását. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a felperesi gazdasági társaság képviseletére

kizárólag a felszámolóbiztos volt jogosult, P...munkavállaló képviseleti joggal nem rendelkezett, az általa kötött szerződések érvénytelenek. Utalt továbbá arra is, hogy az alperesi számlák mögött teljesítés nem volt, ennek ellenkezőjét alperesnek kellett volna bizonyítania.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a megállapított tényállásból érdemben helyes jogkövetkeztetést vont le, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bizonyítási teherrel kapcsolatban kifejtett álláspontjával. A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az általános szabály szerint a polgári perekben a feleket állítási és bizonyítási kötelezettség terheli. A felperesnek már a keresetlevélben közölnie kell azokat a tényeket, amelyek az általa érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgálnak, és az ezekhez szükséges bizonyítékokat is meg kell jelölni. A felperes a kereseti kérelmének ténybeli alapját abban jelölte meg, hogy az alperes a számlákban megjelölt anyagokat nem szállította le, a bér munkát nem teljesítette, ezért ezek ellenértékével jogalap nélkül gazdagodott. Bár ez egy „nemleges tényállítás”, ennek ellenére a felperest terhelte a bizonyítása. A számlák kifizetését megelőzően a felperesnek, illetve az őt képviselő felszámolóbiztosnak lehetősége volt arra, hogy a számlákat megvizsgálja, ellenőrizze a követelés jogalapját, összegét, esedékességét, a teljesítés megtörténtét, ha ezt el is mulasztotta, és ezáltal került abba a helyzetbe, hogy nemleges tény bizonyítás terheli, ez a bizonyítási teher általános szabályán nem változtat. A másodfokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest bizonyítási kötelezettségéről, a felperes azonban bizonyítást nem ajánlott fel, keresetét ezért a bizonyítottság hiánya miatt kellett elutasítani.

Bár bizonyítási kötelezettség az alperest a perben nem terhelte, ennek ellenére az általa indítványozott bizonyítás megerősítette, hogy az alperesi teljesítés nem kérdőjelezhető meg. A meghallgatott tanúk (A., P., csatolt iratban B.) aggálytalan vallomásaikban egybehangzóan igazolták a szerződésszerű alperesi teljesítést, illetve azt is, hogy a felperes képviseletét ellátó felszámoló igen széleskörű jogosultságot, felhatalmazást adott a munkavállalóknak, így perbeli megrendelések során eljáró P.-nak is, akinek ez irányú felhatalmazását - miután a megrendelésekről kiállított számlákat kifizette - maga sem vonta kétségbe.

Megjegyzni azonban a másodfokú bíróság, hogy a perbeli ügyletek megkötésekor a képviseleti jog esetleges hiánya esetén az álképviselő szabályait kellene alkalmazni, a Ptk. 221. §-a szerint az álképviselő nyilatkozata a képviseltet nem köti, akaratnyilatkozat hiányában a szerződés nem jön létre, ez esetben azonban a létre nem jött szerződés alapján történt teljesítést is a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint igényelhetné volna vissza a felperes, amihez úgy szintén azt kellett volna

bizonyítania, hogy az alperes nem teljesített, mely tény azonban a fentebb kifejtettek szerint nem bizonyította.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárás során felmerült költségek viselésére, mely áll az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a és b) pontja, valamint az (5) bekezdés alapján állapította meg, figyelemmel volt a pertárgy értékére, a másodfokú eljárás során kifejtett ügyvédi tevékenységre, és a per tárgyának viszonylag egyszerű megítélésére is.

A felperes az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési kedvezménye folytán feljegyzett másodfokú eljárási illeték viseléséről a fenti jogszabályhely, valamint az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Pécs, 2014. december 10.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró